

Met welk doel bekeerd?

In het eerste hoofdstuk van de eerste Brief aan de gemeente in Thessalonika vinden wij een beschrijving van wat bekering eigenlijk zeggen wil. De Thessalonikers waren afgodendienaars en hebben naar het woord van de apostel Paulus geluisterd. Zij hebben het woord niet alleen gehoord, maar ook aangenomen als Gods Woord (1 Thess. 2:13). Zij hadden niet het geschreven Woord, zoals wij dit hebben.

Deze Brief is, wat tijdsorde betreft, de eerste van de Brieven van de apostel Paulus die wij hebben. De gelovigen in Thessalonika bezaten dus slechts een heel klein gedeelte van ons Nieuwe Testament. Maar zij hebben het woord dat zij gehoord hebben en dat Paulus hun schreef, als een woord van God uit de hemel ontvangen. En het is opmerkelijk welk een invloed het op hen heeft uitgeoefend.

De eerste uitwerking is geweest dat zij zich tot God bekeerd hebben. Zij gaven de afgoden prijs, omdat zij iets beters zagen. Zo keerden zij zich van de afgoden tot God en ontvingen gemeenschap met de levende en waarachtige God. Hun gehele leven en levenswandel werd erdoor veranderd en gekenmerkt. Dit werd opgemerkt door hen die dichtbij en die veraf woonden.

Ik heb mij Thessalonika altijd voorgesteld als een stad waar veel handel gedreven werd. Er kwamen veel vreemde kooplieden zodat er veel verkeer en veel handel was. Ik heb altijd gemeend dat deze kooplieden voor elkaar op hun hoede moesten zijn, want in de handel is en was niet veel eerlijkheid. Maar op zekere dag was alles anders bij verschillende kooplieden van Thessalonika. In plaats van misbruik te maken van de aanbiedingen van vreemden, waren zij bereid te betalen wat werd gevraagd en redelijk was. Geen oneerlijkheid kenmerkte hen nu meer.

Toen zullen die vreemde kooplieden hebben opgemerkt dat er wat bijzonders met de Thessalonikers gebeurd was. Zij hoorden ongetwijfeld vertellen dat deze mensen zich van de afgoden tot God bekeerd hadden. Daarover wilden die vreemdelingen méér horen. En hun werd toen meegedeeld dat de apostel Paulus het evangelie had verkondigd en had gesproken over het werk van Jezus Christus. Dit was van zo'n grote invloed dat zij er dagelijks van spraken en er ook naar handelden. We lezen: 'Want van u uit is het Woord van de Heer ruchtbaar geworden, niet alleen in Macedonië en in Achaje, maar in elke plaats is uw geloof in God verbreid' (1 Thess. 1:8). Dát is het juist, wat een kind van God moet kenmerken. Als dit niet het geval is, als uw karakter niet door uw bekering veranderd wordt, wordt er weinig van uw bekering gezien.

Het is wonderlijk hoeveel de Thessalonikers geleerd hebben in die korte tijd. Niet alleen hebben zij zich tot God bekeerd, maar zij zijn de levende en waarachtige God gaan dienen en ze verwachtten Hem Die voor hen stierf, uit de hemelen (1 Thess. 1:9-10).

Maar... daar kwam een groot verdriet in hun midden. Er waren enkelen ontslapen. Wat zou er met hen gebeuren? Hun liefde tot hun medegelovigen was zó groot dat zij meenden dat die ontslapenen veel van de heerlijkheid zouden missen.

Wij mogen wel dankbaar zijn voor dit voorval, want daaraan danken wij deze Brief. Daarom schrijft de apostel in het vierde hoofdstuk van de eerste Brief, dat ze niet bedroefd behoeften te zijn. Hij kon hun meedelen dat de geliefde ontslapenen niets zouden missen van de heerlijkheid; de Thessaloniërs waren al bekend met de komst van de Heer Jezus in heerlijkheid, maar nu hoorden ze dat de Heer zou komen om de levend overgeblevenen te veranderen en de ontslapenen op te wekken, om hen samen Hem tegemoet te voeren in de lucht. Dan, als Hij allen opneemt in de lucht, voert Hij hen in het Vaderhuis en zullen ze later in heerlijkheid met Hem verschijnen. Wij zien hier dat allen die ontslapen zijn, opgewekt zullen worden en dat de levend overgeblevenen veranderd zullen worden, en dat wij dan allen met de Heer naar de hemel zullen gaan om voor altijd met Hem te zijn en te blijven. Zó zullen wij, na in de hemel opgenomen te zijn, met de Heer Jezus komen in Zijn koninkrijk.

De Thessaloniërs verwachtten de Heer dagelijks. En hoe is het met ons? Heeft men, omdat het tot nog toe niet gebeurd is, het recht te vragen: 'Waar blijft de belofte van Zijn komst?' (2 Petr. 3:4). Gods Woord zegt dat de komst van de Heer zeer nabij is. De woorden in Hebr. 10: 'Want nog een zeer korte tijd, en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven' (vs. 37), hebben bijzonder mijn aandacht getrokken. Dit brengt mij ertoe ook andere plaatsen aan te halen. En dan vind ik in al die teksten, dat de Heer spoedig komt.

In Openbaring 22 lezen we drie keer dat de Heer spoedig komt. Ook vinden we het één keer in Openbaring 3. In Filippi 3:20 zou ik wel graag een ander woord willen gebruiken voor: 'wandel' of 'burgerschap' en wel dit: 'Want ons tehuis is in de hemelen'. Ons 'tehuis'. In Johannes 14 lezen we in vers 2: 'In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; als het anders was, zou Ik het u gezegd hebben, want Ik ga heen om u plaats te bereiden'. Daar hebben wij de gedachte die de Heer Zelf heeft uitgesproken. Vele woningen zijn in het huis van de Vader. 'Ik ga er voor u plaats bereiden', zegt Hij. Is die plaats bereid? Ja, zonder twijfel. Velen zeggen dat de Heer die plaats nu aan het bereiden is, maar dit is niet zo. Op hetzelfde ogenblik dat Hij inging, was de plaats bereid. Daarom: 'Ons tehuis is in de hemelen'.

In Filippi 3:20 staat eigenlijk: 'Vanwaar wij ook uitzien naar de Heiland ...'. Aan de overzijde van mijn woning zag ik eens een dame het raam openen en naar buiten kijken. Toen ging zij naar binnen. Enige ogenblikken later kwam zij weer en hing weer uit het raam om naar buiten te kijken. Zo deed zij, met korte tussenpozen, wel tot vijfmaal toe. De laatste keer deed zij het raam dicht. Ik dacht: 'Wat nu?' Ik wachtte even en zag dat ze naar beneden gekomen was en de deur opende. Op dit ogenblik kwam er een andere dame aan, die zij om de hals viel. Zij verwachtte die dame, dat was duidelijk. Op hetzelfde ogenblik dat ze die dame op de hoek van de straat zag aankomen, ging ze haar tegemoet.

Toen dacht ik: 'Dit is een mooie illustratie van Filippi 3:20'. Zó moet onze houding zijn. Met ons hart zijn we in de hemel en van daaruit zien we uit naar de komst van onze Heiland.

Wie is de Heiland Die wij verwachten? De Heer Jezus Christus. Welk een gelukkige verwachting! De Heer, onze Redder, de Gezalfde van God, komt terug voor ons!

Wanneer nu ons begeren daarnaar uitgaat, hebben wij nog iets anders wat ons bezighoudt. We lezen: 'En de Heer richte uw harten tot de liefde van God en tot de volharding van Christus' (2 Thess. 3:5).

De eerste helft van dit vers spreekt over de liefde van God. Als we een eenvoudige beschrijving willen hebben van de liefde van God, dan vinden we die in Johannes 3:16. Gods liefde! Die liefde, die uitging om u en mij te zoeken, toen wij in de duisternis waren. Als deze liefde werkzaam is, wat is dan het gevolg? Dan zullen wij hen opzoeken die nog nooit gehoord hebben van Gods liefde, of die er nog niet naar luisterden.

Het tweede gedeelte van dit vers luidt: '... en tot de volharding van Christus'. De volharding van Christus wil zeggen: het geduldig wachten van Christus. Waar bevindt de Heer Zich? Op de troon, geduldig wachtend, jarenlang wachtend. Waarop? Hij wacht op het ogenblik dat Hij het heerlijk resultaat van al Zijn werk zal zien en daardoor verzadigd zal worden. Wat zal Zijn hart volkomen bevredigen? Elke ziel door Zijn bloed gered en in Zijn tegenwoordigheid gebracht! Eenmaal zal er één de laatste zijn. Zal het er één zijn tot wie dit woord nu wordt gericht? Het is een zeer ernstige vraag.

Als Gods liefde werkelijk ons hart verlicht heeft, zullen wij de Heer Jezus verwachten, niet alleen om in Zijn heerlijkheid in te gaan, maar bovenal om Hem Zelf te zien. En wij zullen geduldig wachten tot het Zijn tijd is. Dat de Heer onze harten mag richten tot dit uitgangspunt en einddoel van onze behoudenis: de liefde van God en de volharding van Christus!

Voor wie komt de Heer? Voor Zijn bruid. Hij zal de bruiloft van het Lam vieren als de bruid, de vrouw van het Lam, in de hemel is. Een heerlijk, groot, groots ogenblik dat God bereid heeft voor Zijn Zoon! 'Welgelukzalig zij die geroepen zijn tot de maaltijd van de bruiloft van het Lam' (Openb. 19:9). Behoort u tot de geroepenen voor deze maaltijd? Ik niet! Waarom niet? Wel, omdat de geroepenen de vrienden zijn, die wel delen in de vreugde van Bruidegom en bruid, maar die niet tot de bruid behoren. De bruid neemt een geheel éne plaats in.

Laten wij die horen tot de Gemeente van Christus, bedenken dat dit ons voorrecht is! Is het niet heerlijk te weten te behoren tot de bruid? Als ik zou moeten aannemen dat deze waarheid van mond tot mond tot mij gekomen was, zou zij mogelijk niet juist kunnen zijn; maar omdat de Heer het zó in Zijn Woord zegt, is het zeker en vast.

Maar wij zijn nog hier en hebben onze verantwoordelijkheid. In Openbaring 19:8 lezen we: 'En haar [de bruid] is gegeven bekleed te zijn met blinkend, rein, fijn linnen, want het fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen'. De gerechtigheden van de heiligen – dus niet de gerechtigheid van God in Christus, maar onze praktische gerechtigheden, onze rechtvaardige daden.

De tijd van de verloving is de tijd om het huis in orde te brengen, voor jonge vrouwen om de bruidskleren klaar te maken, de tijd om te zorgen dat alles werkelijk rein blijft. Denk nu eens aan hetgeen wij zojuist gelezen hebben. Wij kunnen in het dagelijks leven iets doen voor Hem, misschien door anderen te dienen. In deze tijd mogen wij met het oog op deze bruiloft, Hem toegewijd leven, onszelf in reinheid en heiligheid bewaren. Laten we dan proberen in praktische gerechtigheid, in

overeenstemming met Zijn Persoon, Hem welgevallig te leven. Dat brengt ons tot voorzichtigheid, tot de wens om Hem te verheerlijken en niet voor onszelf te leven de korte tijd dat wij nog wachten op onze Heiland.

Wij volgen óf Hem, óf Hij volgt ons. Wat is het beste? Wel, het eerste. Dicht achter Hem aan moeten wij onze weg gaan. De Heer Jezus moeten wij volgen. Hij zal ons nooit op wegen van ongerechtigheid brengen. Achter Hem kunnen wij Hem waardig volgen. Zijn wij op paden die niet goed zijn, dan volgt Hij ons. Hoe droevig is dat; hoe droevig als Hij ons vindt op plaatsen die niet tot Zijn eer kunnen strekken!

Hij deed zoveel voor ons. Willen wij dan niet beantwoorden aan het doel van onze bekering en Zijn liefde met wederliefde beantwoorden? Laten we Hem navolgen, zo dicht wij kunnen, opdat wij Zijn stem kunnen horen en hier kunnen zijn tot eer van Zijn Naam, dat kleine, kleine ogenblik dat wij nog wachten moeten op Zijn komst!